PRIAD 4

Uczenie nadzorowane

Klasyfikacja zalicza się do metod uczenia nadzorowanego (ang. supervised learning). Zbiór (macierz) danych w tym przypadku składa się z obiektów charakteryzujących się atrybutami opisującymi i atrybutem decyzyjnym. Przyjmuje się przy tym, że pomiędzy atrybutami opisującymi, a atrybutem decyzyjnym zachodzi pewien związek przyczynowoskutkowy zaś kategoryczny atrybut decyzyjny określa klasę do której przynależy obiekt. Zbiór danych jest traktowany jako źródło wiedzy na podstawie którego określa się rodzaj klasyfikatora, a następnie dobiera jego parametry w tzw. procesie uczenia. Gotowy klasyfikator może następnie zostać wykorzystany do określenia przynależności do właściwej klasy (nowego) obiektu dla którego znane są jedynie wartości atrybutów opisujących.

Z reguly w celu sprawdzenia poprawności danego algorytmu i sprawdzenia jego skuteczności dla danego zadania klasyfikacji podział zbioru danych wykonywany jest na zbiór uczący i testowy (najczęściej w proporcjach 80/20 lub 70/30).

W ćwiczeniu pokazane zostaną następujące metody klasyfikacji:

- 1. Metoda najbliżego sąsiada
- 2. Metoda k-najbliższych sąsiadów
- 3. Metoda najbliższego prototypu
- 4. Naiwny klasyfikatory Bayesa
- 5. Drzewa decyzyjne

Na początek jednak, tradycyjnie, zostaną wczytane niezbędne pakiety.

```
In [1]: import numpy as np
import pandas as pd

import seaborn as sns
import matplotlib.pyplot as plt

# zmiana sposobu wyświetlania danych typu float
pd.options.display.float_format = "{:.2f}".format
```

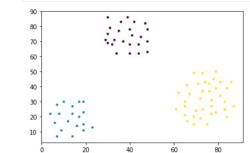
Dodatkowo, wczytane zostaną procedury niezbędne do realizacji zadań klasyfikacji z pakietu scikit-learn

```
In [2]: from sklearn.model_selection import train_test_split
    from sklearn.neighbors import NearestNeighbors
    from sklearn.neighbors import KNeighborsClassifier
    from sklearn.neighbors import NearestCentroid
    from sklearn.naive_bayes import GaussianNB
    from sklearn import tree
```

1. Klasyfikator najbliższego sąsiada

Zasadą działania metod najbliższego sąsiada (1-NN) jest poszukiwanie najbliższego sąsiada dla nowego obiektu o nieznanej klasie, wśród obiektów znajdujących się w zbiorze uczącym. Klasa, do której najbliższy sąsiad przynależy jest przypisywana klasyfikowanemu obiektowi. Poniższy przykład pokazuje wyszukiwanie najbliższych sąsiadów.

```
In [3]: df = pd.read_csv('danel.csv')
   plt.scatter(df.loc[:, 'atrybut1'], df.loc[:, 'atrybut2'], c=df["klasa"].astype('category').cat.codes, marker = '.')
   nbrs = NearestNeighbors(n_neighbors=3, algorithm='ball_tree')
   nbrs.fit(df[['atrybut1','atrybut2']])
   distances, indices = nbrs.kneighbors(df[['atrybut1','atrybut2']])
```


Out[4]:

	atrybut1	atrybut2	Najbliższy	Odlegość od najbl.	Drugi najbl.	Odlegość od drugiego
0	86	43	8	4.47	9	5.00
1	79	50	10	5.10	2	6.08
2	73	49	3	4.00	4	6.08
3	69	49	2	4.00	26	7.28
4	74	43	11	2.24	26	3.16
5	83	25	6	4.47	21	4.47
6	87	27	5	4.47	14	5.00
7	84	20	5	5.10	21	5.83
8	84	39	0	4.47	9	5.00
9	81	43	10	3.61	12	4.47
10	78	45	9	3.61	11	3.61
11	76	42	4	2.24	10	3.61
12	79	39	25	3.61	11	4.24
13	81	34	14	4.47	23	5.00
14	83	30	13	4.47	5	5.00
15	66	17	18	3.61	16	4.12
16	65	21	30	4.12	15	4.12
17	61	25	36	4.47	16	5.66
18	69	15	15	3.61	29	5.00
19	75	15	29	5.00	18	6.00

Pytanie Czy relacja "x jest najbliższym sąsiadem y" jest symetryczna ? Zastanów się czy tak jest i sprawdź w powyższych wyniakach.

W przypadku pojedynczego zbioru danych, w celu sprawdzenia działania (każdego) klasyfikatora, należy podzielić zbiór danych na uczący i testowy. W tym celu wykorzystuje się funkcję train_test_split . Funkcja ta zarówno na wejściu jak i na wyjściu wymaga podania osobno atrybutów opisujących i atrybutu decyzyjnego. Taki sposób reprezentacji będzie wykorzystywany dalej przez funkcje realizujące zadania klasyfikacji. Dla ułatwienia przygotowana została funkcja realizująca podział zbioru i zapisująca zbiór uczący i testowy w jednej strukturze (słowniku).

```
In [5]: def podziel(df,proporcja):
    # dzieli macierz (ramkę) danych na zbiór uczacy i testowy
    # df - ramka danych; proporcja - proporcja podzialu (0-1)
    # zwraca słownik z kluczami:
    # opis_ucz/opis_test - macierz atrybutów opisujących zbioru uczącego/testowego
    # dec_ucz/dec_test - wektor wartosci atrybutu decyzyjnego zbioru uczącego/testowego
    # uwaga: atrybut opisujący jest zawsze na końcu (ostatnia kolumna ramki)
    opis_ucz, opis_test, dec_ucz, dec_test = train_test_split(df.iloc[:,0:-1], df.iloc[:,-1].astype('category').cat.codes, test_size=proporcja)#, random_state=0)
    return {"opis_ucz":opis_ucz, "opis_test":opis_test, "dec_ucz":dec_ucz, "dec_test":dec_test}

dane = podziel(df,0.3)
    print('Liczba obiektów zbioru uczącego: ', len(dane["opis_ucz"]))
    print('Liczba obiektów zbioru testowego: ', len(dane["opis_test"]))

Liczba obiektów zbioru uczącego: 56
Liczba obiektów zbioru testowego: 24
```

Następnie zostanie utworzony model klasyfikatora najbliższego sąsiada. Do tego celu wykorzystana zostanie funkcja KneighborsClassifier, której parametr n_neighbors określa zadana liczbe sasiadów - w tym przypadku równa 1.

```
In [6]: model = KNeighborsClassifier(n_neighbors=1)
```

Jakość klasyfikacji można oceniać przy pomocy np. macierzy pomylek (zwanej także macierzą kontyngencji lub tabelą krzyzową), która zawiera informacje o liczbie obiektów przypisanych do klas przez wybrany model klasyfikatora dla poszczególnych wartosci atrybutu decyzyjnego. Macierz taką wyznacza się zarówno dla zbioru uczącego jak i dla zbioru testowego. Procedura weryfikuj wyświetla macierze pomylek dla obu zbiorów.

```
In [7]: def weryfikuj(model,dane,atryb):
    # wyswietla wynik weryfikacji klasyfikatora w postaci macierzy pomyłek
    # dla zbioru uczącego i testowego
    # model - model klasyfikatora
    # dane - dane (słownik zwracany przez funkcje podziel)
    # atryb - lista atrybutów uwzględnianych w weryfikacji
    model.fit(dane["opis_ucz"].iloc[:,atryb], dane["dec_ucz"])
    wynik ucz = model.predict(dane["opis_ucz"].iloc[:,atryb])
    wynik_test = model.predict(dane["opis_test"].iloc[:,atryb])
    print("Macierz pomyłek dla zbioru uczącego")
    print(pd.crosstab(dane["dec_ucz"],wynik_ucz))
    print("Macierz pomyłek dla zbioru testowego")
    print(pd.crosstab(dane["dec_test"],wynik_test))
```

Badanie klasyfikatora wymaga wykonania następującej sekwencji czynności:

```
In [8]: # wczytanie badanego zbioru danych
        df = pd.read csv('dane1.csv')
        print(df.info())
         #sns.pairplot(df, kind="scatter", hue = "klasa")
        # podział zbioru danych
        d = podziel(df, 0.3)
        # zdefiniowanie modelu klasyfikatora
        model = KNeighborsClassifier(n_neighbors=1)
         # weryfikacja
        weryfikuj(model,d,[0,1])
        <class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
        RangeIndex: 80 entries, 0 to 79
        Data columns (total 3 columns):
        atrybut1 80 non-null int64 atrybut2 80 non-null int64
                    80 non-null object
        klasa
        dtypes: int64(2), object(1)
        memory usage: 2.0+ KB
        None
        Macierz pomyłek dla zbioru uczącego
                0 1 2
        col 0
        row_0
               19 0 0
        0
                0 14 0 0 0 23
        Macierz pomyłek dla zbioru testowego
        col_0 0 1 2
        row_0
        0
               5 0 0
               0 5
                      0
               0 0 14
```

Wynik testu dla zbioru uczącego w przypadku klasyfikatora 1-NN jest oczywisty, niezależnie od danych wejściowych. Jak będzie się można przekonać w dalszej części ćwiczenia, nie bedzie to juz takie oczywiste dla innych klasyfikatorów i zbiorów danych.

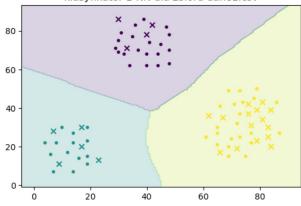
Granice decyzyjne oddzielaja obszary w przestrzeni atrybutów, które odpowiadaja poszczególnym klasom. Sposób podziału przestrzeni atrybutów zalezy przy tym od rodzaju klasyfikatora. Poniewaz granice decyzyjne mogą być czytelnie uwidocznione na wykresie punktowym dwuwymiarowym. W przypadku wiekszej liczby takich atrybutów nalezy wiec wybrac dwa sposród nich i dla niech przeprowadzic operacje wyznaczania i wizualizacji granic decyzyjnych. Do wizualizacji granic decyzyjnych została przygotowana procedura granice.

```
In [9]: def granice(model,dane,atr_x, atr_y,tytul,kontur = 1):
                    wyswietla granice decyzyjne
                  # model - model klasyfikatora
# dane - dane (słownik zwracany przez funkcje podziel)
                   atr_x/atr_y - artybut wyswietlany na osi x/y
                  # tytul - wyswietlany tytul wykresu
                 # kontur - par. opcjonalny (=0 -> brak konturu)
if (kontur == 1):
                       model.fit(dane["opis_ucz"].iloc[:,[atr_x,atr_y]], dane["dec_ucz"])
                      x_min = min(dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_x].min(),dane["opis_test"].iloc[:, atr_x].min())
x_max = max(dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_x].max(),dane["opis_test"].iloc[:, atr_x].max())
y_min = min(dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_y].min(),dane["opis_test"].iloc[:, atr_y].min())
                       y_max = max(dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_y].max(),dane["opis_test"].iloc[:, atr_y].max())
                      y_max = y_max + 0.1*rozst_y
                       xx, yy = np.meshgrid(np.arange(x_min, x_max, (x_max-x_min)/150),
                                         np.arange(y_min, y_max, (y_max-y_min)/150))
                      Z = model.predict(np.c_[xx.ravel(), yy.ravel()])
Z = Z.reshape(xx.shape)
                 plt.figure(dpi = 100)
                  plt.title(tytul)
                 if (kontur == 1):
                 plt.contourf(xx, yy, Z, levels = 4, alpha=0.2)
plt.scatter(dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_x], dane["opis_ucz"].iloc[:, atr_y], c=dane["dec_ucz"], marker = '.')
plt.scatter(dane["opis_test"].iloc[:, atr_x], dane["opis_test"].iloc[:, atr_y], c=dane["dec_test"], marker = 'x')
```

Wizualizacja granic decyzyjnych ułatwia analizę klasyfikatora.

```
In [10]: nazwa_pliku = 'dane1.csv'
          # wczytanie badanego zbioru danych
          df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
# podział zbioru danych
          d = podziel(df, 0.3)
          # zdefiniowanie modelu klasyfikatora
          model = KNeighborsClassifier(n_neighbors=1)
# wybór atrybutów
          ax, ay = 0,1
          # granice dycyzyjne
          granice(model,d,ax,ay,"klasyfikator 1-NN dla zbioru " + nazwa_pliku)
          weryfikuj(model,d,[ax,ay])
          Macierz pomyłek dla zbioru uczącego
          col 0
          row_0
                  20 0 0
                  0 14 0
0 0 22
          Macierz pomyłek dla zbioru testowego
          col_0 0 1 2
          {\tt row\_0}
                  4 0
                 0 5 0
0 0 15
```

klasyfikator 1-NN dla zbioru dane1.csv

Zadanie Czy wyniki dla zbioru dane2 są lepsze czy gorsze niz dla dane1 ? Zastanów się, dzlaczego?

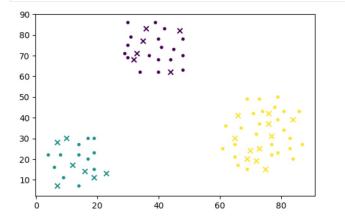
```
In [11]: # miejsce na kod
```

Zadanie Poeksperymentuj w analogiczny sposób z pozostałymi macierzami dane , w tym także ze zbiorem iris . Ocen przydatność klasyfikatora dla każdego zbioru danych.

```
In [12]: # miejsce na kod
```

Procedura granice umożliwia także wyświetlenie wykresów punktowych danych z podziałem na zbiór testowy i uczący bez wyświetlenia granic decyzyjnych.

```
In [13]: nazwa_pliku = 'danel.csv'
    df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
    d = podziel(df, 0.3)
    granice(0,d,0,1,"",0)
```


Zadanie Wykonaj powyższy kod kilkukrotnie. Czy widzisz jakieś różnice między wynikami kolejnych wywołań? Dlaczego?

2. Klasyfikator k-najbliższych sąsiadów (k-NN)

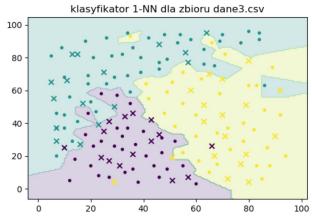
Klasyfikator k-najbliższych sąsiadów jest uoglnieniem klasyfikatora najbliższego sąsiada. W jego przypadku, na podstawie znanych klasy do której należy ustalona liczba k najbliższych sąsiadów określana jest przynalezność klasyfikowanego obiektu do klasy. Klasa wynikowa odpowiada klasie dominującej w zbiorze k-najbliżsych sąsiadów.

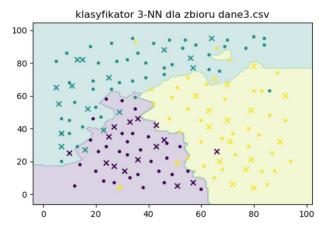
Zadanie Jak zwiększenie liczby sąsiadów wpłynie na wynik klasyfikacji zbioru dane2 ? Dlaczego ?

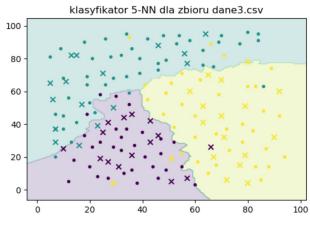
In [14]: # miejsce na kod

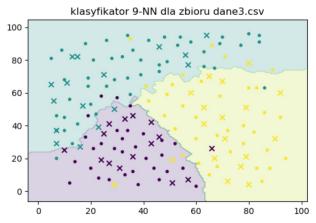
Analiza wpływu liczby k na wynik klasyfikacji na przykładzie zbioru ${\tt dane3}$.

```
In [15]: nazwa_pliku = 'dane3.csv'
    df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
    d = podziel(df,0.3)
    for k in [1,3,5,9]:
        model_knn = KNeighborsClassifier(n_neighbors=k)
        granice(model_knn,d,0,1,"klasyfikator " + str(k)+ "-NN dla zbioru " + nazwa_pliku)
```


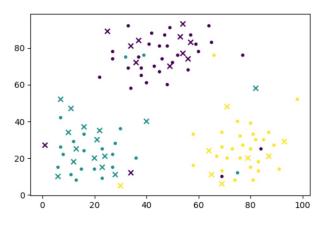
Zadanie Poeksperymentuj w analogiczny sposób z pozostałymi macierzami danych. Ocen przydatnosc klasyfikatora dla kazdego zbioru danych.

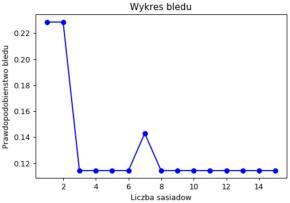
```
In [16]: # miejsce na kod
```

W celu doboru właściwej (na ogół nieparzystej) ilości sąsiadów należy wykonać analizę błędu klasyfikacji dla różnych wartości sąsiadów.

```
In [17]: nazwa_pliku = 'dane2.csv'
    df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
    d = podziel(df,0.3)
        granice(model,d,0,1,"",0)
    kvals = range(1, 16)
    rss_all = np.zeros(15)
    for k in kvals:
        model = KNeighborsClassifier(n_neighbors=k)
        model.fit(d['opis_ucz'],d['dec_ucz'])
        predictions = model.predict(d['opis_test'])
        rss_all[k-1] = 1-model.score(d['opis_test'],d['dec_test'])
    plt.figure(dpi=90)
    plt.plot(kvals, rss_all,'bo-')
    plt.title('Wykres bledu')
    plt.xlabel('Liczba sasiadow')
    plt.ylabel('Prawdopodobienstwo bledu')
```

Out[17]: Text(0, 0.5, 'Prawdopodobienstwo bledu')

Zadanie Jak na podstawie powyższego wykresu określić optymalną liczbę sąsiadów ? Jak przebiega ten wykres dla różnych zbiorów danych (porównaj m.in. dane2 i dane3)? Skąd się biorą różnice w jego przebiegu?

```
In [18]: # miejsce na kod
```

Zadanie Dobierz optymalną liczbę k dla innych zbiorów

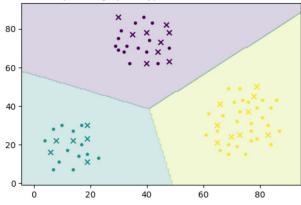
```
In [19]: # miejsce na kod
```

3. Metoda najbliższych prototypów

Wadą wszystkich opisanych do tej pory klasyfikatorów najbliższych sąsiadów jest konieczność korzystania podczas procesu klasyfikacji z całego zbioru uczącego. Dla duzej liczby obiektów zbioru uczącego i dużej liczby cech proces klasyfikacji staje się czasochłonny, czesto zachodzi ponadto koniecznosc przechowywania całego tego zbioru w pamieci. Rozwiazaniem tego problemu jest redukcja zbioru uczacego do zbioru składającego sie z obiektów reprezentatywnych dla kazdej z rozpatrywanych klas – prototypów klas. Wówczas, zamiast rozpatrywania całego zbioru uczacego, rozpatrywany jest jedynie zbior prototypów. Typowym rozwiazaniem jest wybór po jednym prototypie na klasę, choc stosowane jest takze rozwiazanie polegające na wyborze wiekszej liczby prototypów kazdej klasy. Prototyp jest charakteryzowany przez wartosci jego atrybutów. Wartosci te sa wyznaczane najczesciej jako miary tendencji centralnej wyznaczane dla wszystkich obiektów w danej klasie. Najczesciej stosowana miara jest tu średnia arytmetyczna. Podzbiory danych odpowiadające poszczególnym klasom są w tym przypadku zastępowane przez centroidy klas.

```
In [20]: nazwa_pliku = 'danel.csv'
# wczytanie badanego zbioru danych
          df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
          # podział zbioru danych
          d = podziel(df, 0.3)
            zdefiniowanie modelu klasyfikatora
          model = NearestCentroid()
          # granice dvcvzvin
          granice (model, d, 0, 1, "Najbliższego prototypu dla zbioru" + nazwa pliku)
          weryfikuj(model,d,[0,1])
          Macierz pomyłek dla zbioru uczącego
          col 0
                  15 0 0
0 13 0
          0
                 15
                         28
          Macierz pomyłek dla zbioru testowego
          col_0 0
                    1 2
          row_0
                 9 0 0
                 0 6
0 0
                        0
                        9
```

Najbliższego prototypu dla zbioru dane1.csv

Zadanie Poeksperymentuj w analogiczny sposób z pozostałymi macierzami dane , w tym także ze zbiorem iris . Ocen przydatność klasyfikatora dla każdego zbioru danych.

```
In [21]: # miejsce na kod
```

Pytania

- 1. Czy w przypadku klasyfikatora najblizszych prototypów zachodzi faza uczenia ? Jesli tak, to na czym polega ?
- 2. Jak zmierzyc stopien rozproszenia wartosci atrybutu wokół wartosci sredniej ?

Zadanie Wykonaj klasyfikacje klasyfikatorem k-NN, dla różnych wartości k oraz najblizszych prototypów. Wykonaj weryfikacje wyników klasyfikacji na zbiorze uczacym i testowym dla kazdego z trzech klasyfikatorów. Ocen wyniki. Zastanów sie jak zinterpretowac błedne wskazania klasyfikatora dla obiektów ze zbioru uczacego ? Dlaczego moze sie zdarzyc, ze nie wszystkie obiekty zbioru uczacego sa poprawnie klasyfikowane? Na wykresie punktowym wskaz takie obiekty. Czy – w tym konkretnym przypadku – niepoprawna klasyfikacja jest efektem pozytywnym czy negatywnym? O jakiej własnosci klasyfikatora ona swiadczy?

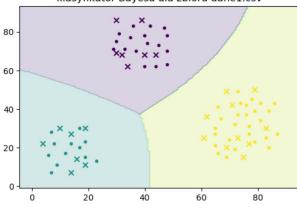
```
In [22]: # miejsce na kod
```

4. Naiwny klasyfikator Bayesa

Podstawa klasyfikacji Bayesowskiej jest twierdzenie Bayesa, które dotyczy prawdopodobienstw warunkowych. W przypadku klasyfikacji, zdarzenia losowe, które sa brane pod uwage przy wyznaczaniu prawdopodobienstw dotycza dwóch faktów zwiazanych z rozpoznawanymi obiektami: posiadania przez obiekt konkretnego zbioru wartosci atrybutów opisujacych zapisanego zwykle w formie wektora wartosci atrybutów oraz przypaleznosci tego obiektu do poszczególnych klas. Przynaleznosc obiektu do poszczególnych klas. Przynaleznosci obiektu do poszczególnych i ta funkcja dyskryminacyjna dla obiektu o wektorze atrybutów opisujacych jest w tym przypadku tozsama prawdopodobienstwu warunkowemu przynależnosci obiektu do i-tej klasy pod warunkiem posiadania przez obiekt wektora atrybutów opisujacych. Wygodnym załozeniem jest brak zaleznosci miedzy poszczególnymi atrybutami opisujacymi. Dzieki niemu mozna przyjać, ze zdarzenia losowe polegajace na posiadaniu przez obiekt konkretnych wartosci poszczególnych atrybutów sa od siebie niezalezne. Klasyfikatory spełniajace to załozenie noszą nazwę naiwnych klasyfikatorów Bayesowskich. W przypadku atrybutów ilościowych niezbędne prawdopodobieństwa szacuje sie z wykorzystaniem typowych rozkładów zmiennych losowych.

```
In [23]: nazwa_pliku = 'dane1.csv'
           wczytanie badanego zbioru danych
         df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
          # podział zbioru danych
         d = podziel(df, 0.3)
         # zdefiniowanie modelu klasyfikatora
         model = GaussianNB()
         granice(model,d,0,1,"klasyfikator Bayesa dla zbioru " + nazwa pliku)
           weryfikacja
         weryfikuj(model,d,[0,1])
         Macierz pomyłek dla zbioru uczącego
                    1
         col 0
                 0
         row 0
         0
                       0
                 0 12 0
0 0 27
         Macierz pomyłek dla zbioru testowego
         col_0 0
         row_0
         0
                7 0
                      0
                0 7
                0 0 10
```

klasyfikator Bayesa dla zbioru dane1.csv

Zadanie Wykonaj klasyfikacje klasyfikatorem Bayesa wszystkich zbiorów, dla których wyniki klasyfikacji najblizszego prototypu były niezadowalajace. Czy zastosowanie klasyfikatora Bayesa je polepsza ? Dlaczego ?

```
In [24]: # kod zadania
```

Zadanie Znajdz zbiory danych, w przypadku których wyniki klasyfikacji Bayesowskiej są gorsze niz k-NN. Zastanów sie dlaczego tak sie dzieje. Dla jakich dystrybucji obiektów w przestrzeni atrybutów (połozenia zbiorów punktów na wykresie punktowym) klasyfikator Bayesa daje dobre wyniki, a dla jakich gorsze ? Dlaczego ?

```
In [25]: # kod zadania
```

Zadanie Poeksperymentuj z pozostałymi macierzami danych. Oceń przydatnosc klasyfikatora dla każdego zbioru danych.

```
In [26]: # kod zadania
```

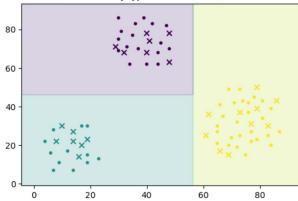
5. Drzewa decyzyjne

Drzewa decyzyjne sa struktura grafowa przedstawiajaca zaleznosci miedzy atrybutami obiektów. Drzewo decyzyjne opisuje w formie grafu zaleznosc wartosci atrybutu decyzyjnego od wartosci atrybutów opisujacych. Dzieki hierarchicznej reprezentacji tych zaleznosci drzewo nie tylko jest klasyfikatorem, ale takze umozliwia analize istotnosci poszczególnych atrybutów dla konkretnego procesu klasyfikacji. Czestym problemem przy klasyfikacji za pomoca drzew jest przetrenowanie. Nie zawsze stuprocentowo skuteczna klasyfikacja zbioru uczacego przekłada sie na dobre wyniki klasyfikacji zbioru testowego, poniewaz drzewo, w którym jest zbyt wiele zbyt szczegółowych testów traci zdolnosc generalizacji. Problem przetrenowania moze byc rozwiazany na dwa sposoby, poprzez:

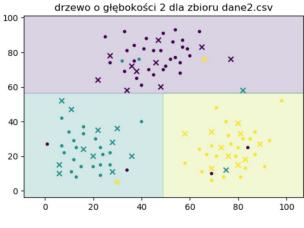
- wstrzymanie budowy drzewa, zanim osiagnie maksymalne rozmiary (ograniczanie w trakcie rozrostu), lub
- przycinanie drzewa po jego wyznaczeniu (drzewa maksymalnego).

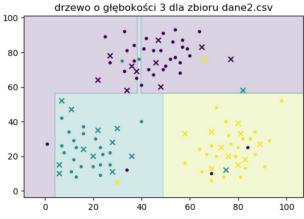
```
In [27]: nazwa_pliku = 'dane1.csv'
           # wczytanie badanego zbioru danych
df = pd.read_csv(nazwa_pliku)
# podział zbioru danych
           d = podziel(df, 0.3)
           # zdefiniowanie modelu klasyfikatora
model = tree.DecisionTreeClassifier(max_depth=4)
           # granice dycyzyjne
           granice(model,d,0,1,"drzewo decyzyjne dla zbioru " + nazwa_pliku)
           weryfikuj(model,d,[0,1])
           Macierz pomyłek dla zbioru uczącego
           row_0
                    17
                     17 0 0
0 12 0
           0
                         0 27
                     0
           Macierz pomyłek dla zbioru testowego
           col 0 0 1
           row_0
                   7 0
0 7
           0
                            0
                            0
```

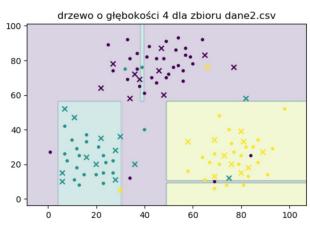
drzewo decyzyjne dla zbioru dane1.csv

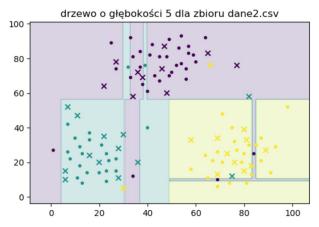

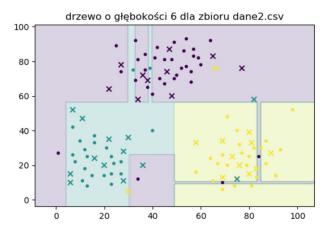
Drzewa decyzyjne o różnych głębokościach.

Zadanie Utwórz drzewa decyzyjne dla innych zbiorów danych. Ocen przydatnosc klasyfikatora dla kazdego zbioru danych. Dla jakich danych konstrukcja drzew jest prostsza, a dla jakich – bardziej skomplikowana ? Dlaczego ? Jak wielkosc drzewa wpływa na skutecznosc klasyfikacji ?

In [29]: # kod zadania

Zadanie Poeksperymentuj z roznymi klasyfikatorami na zbiorze iris o czterech atrybutach decyzyjnych, wybierajac tylko dwa z nich. Zwróc uwage na to jak wybór dwóch z czterech atrybutów wpływa na wynik klasyfikacji. Wskaz najlepsza i najgorsza pare atrybutów z punktu widzenia poprawnosci klasyfikacji. Czy jestes w stanie wskazac na macierzy wykresów punktowych dla tego zbioru danych, cechy rozkładu punktów, które potwierdzaja ten wybór ? Porównaj wynik klasyfikacji dla najlepszej pary atrybutów z klasyfikacja z wykorzystaniem wszystkich czterech atrybutów.

In [30]: # kod zadania

Zadanie Przeanalizuj zbiór dane 20.csv. Wykonaj stosowną wyzializację danych. Określ, które atrybuty mają wpływ na przynależność obiektu do klasy, a którenie. Przetestuj omówione klasyfikatory wykorzystując w klasyfikacji:

- 1. wszystkie atrybuty
- 2. atrybuty wpływające na klasę obiektu
- 3. atrybuty niewpływające na klasę
- 4. dowolną mieszankę obu rodzajów atrybutów

In [31]: # kod zadania